

ע"פ 8995/05/16 - סעיד סאלח חברה להפצה, שיווק ומסחר בע"מ, אל דאוחה אקסטרא בע"מ, סעיד סאלח, סעיד סאלח נגד ולאא מנאע

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 8995-05-16

ניתן ביום 23 מאי 2016

בפני הנשיא יגאל פליטמן

1. סעיד סאלח חברה להפצה, שיווק ומסחר בע"מ
2. אל דאוחה אקסטרא בע"מ
3. סעיד סאלח
4. סעיד סאלח
- ולאא מנאע

פסק דין הנשיא יגאל פליטמן

1. לפניי ערעור על החלטת בית הדין האזורי בחיפה (השופטת אילת שומרוני - ברנשטיין; סע"ש 14451-07-15, ניתנה ביום 14.4.16), שלא לפסול עצמה מלדון בתביעת המשיבה נגד המערערים.

הרקע לערעור

2. ביום 7.7.15 הגישה המשיבה תביעה בגין פיטורים שלא כדין ותשלום זכויות נוספות, לבית הדין האזורי בחיפה. ביום 7.12.15 הגישו המערערים את כתב הגנתם. ביום 22.12.15 התקיים דיון במעמד הצדדים, בפני השופטת שומרוני-ברנשטיין, בסופו נקבע כי לאחר גילוי המסמכים כנדרש, יתקיים דיון נוסף על מנת שבית הדין יוכל לקדם הצעת פשרה בין הצדדים.

3. ביום 14.4.16 התקיים דיון נוסף כאמור, במהלכו הצהיר בא כוח המערערים, כי אין בכוונתו לשקול הצעת הפשרה. בהמשך לכך, ביקש כי השופטת שומרוני-ברנשטיין תפסול עצמה מלדון בתיק. לדבריו, לאחר שהובא לידיעתו של בית הדין כי אין בכוונתו לשקול הצעת פשרה, ערך בית הדין תחשיב על-דעתו, לפיו הסכום אשר נתבע בגין הפרש שכר עבודה, נמוך מהסכום העולה מחישוביו של בית הדין. משכך טען, נעלה דעתו של בית הדין, וביקש כי בית הדין יפסול עצמו.

החלטת בית הדין האזורי

4. במעמד הדיון מיום 14.4.16 דחתה השופטת שומרוני-ברנשטיין את הבקשה לפסול עצמה מלדון בתיק, וצינה כי אין בתחשיב שנערך יותר מאשר יישום הוראות חוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א - 1951, על-פיהן ככל שמעסיק אינו מציג דוחות נוכחות, נקודת המוצא היא כי העובד הועסק במשרה מלאה. מאחר והמערערים לא המציאו דוחות נוכחות כנדרש, על-אף ההזדמנות שניתנה להם, חישובי בית הדין לפשרה, נעשו בגין הפרשים שבין תלושי

עמוד 1

השכר של המשיבה, לבין תשלומי שכרה לו הייתה מועסקת במשרה מלאה. משכך קבעה, כי אין בהחלטה זו כדי לגבש עילת פסלות.

הערעור

5. בערעור, חזרו המערערים על טענותיהם כפי שנטענו בפני בית הדין האזורי. לדבריהם, אמונם בתקינות ההליך השיפוטי, המתנהל בפני בית הדין האזורי, התערער, והתקבל הרושם כי בית הדין "גיבש עמדה" וחרץ את גורל התביעה, בטרם ניתנה להם הזדמנות נאותה להוכיח גרסתם.

6. כן טענו המערערים, כי בדיון ביום 22.12.16, הביע בית הדין תמיהה על צירופם של הנתבעים 2-4 לתביעה, למרות שעניין זה לא צוין בפרוטוקול הדיון. אולם, לדידם, הגם שבית הדין הביע תמיהה זו, כאשר הללו לא התייצבו לדיון ביום 14.4.16, התבטא בית הדין בחריפות ואף חייבם בהוצאות לטובת המשיבה ולטובת אוצר המדינה. לדבריהם, עוד בפתח הדיון נמסר לבית הדין כי הנתבע 3 מאושפז והנתבע 4 זמין בטלפון, ברם, בית הדין לא שינה מהחלטתו. לעניין זה הפנו המערערים לדברי השופט מרזל, בספרו דיני פסלות שופט, 2006, בעמ' 178, כי: **"קיימים מקרים בהם צירוף התבטאויות והתנהלויות קיצוניות של השופט, אך אם מדובר בנושאים דיוניים בהם לרוב לא תקום עילת פסלות... יצטברו לכדי עילת פסלות"**.

7. לדברי המערערים, התנהלות זו, המתלווה לגישה "עוינת" שגילה בית הדין, מצביעה על חשש כבד למשוא פנים, המצדיק פסלות שופט, כנלמד מלשון סעיף 77 א' לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984: **"שופט לא ישב בדין אם מצא, מיוזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט"**.

הכרעה

8. אקדים אחרית לראשית, ואומר כי לאחר שנתתי דעתי לכל החומר שהובא לפניי ולנסיבות העניין, באתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות.

9. הלכה היא כי: **"מעצם היות הבקשה לפסלות שופט בקשה המטילה צל כבד על שופט אישית, ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות לשם הוכחת קיומה של עילת פסלות"** (ראו, למשל, עפ"ס (ארצי) 31944-03-12 מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ (4.4.12)). זאת ועוד, עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית, ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם, או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל, עפ"ס (ארצי) 57019-01-11 ליאת חן - בן עליזה חן ושות' (21.2.11)). ככלל, חזקה היא: **"כי השופט היושב בדין, מקצועי ומיומן ובידו לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא משוא פנים, אך כלל הוא, כי יינתן משקל רב לעמדת השופט הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד"** (עפ"ס (ארצי) 16943-11-11 חברה ישראלית למובילים בע"מ - אבנר מאירי (26.1.12) והאסמכתאות שם; ראו גם: עפ"ס (ארצי) 28458-10-11 עמותת אלנואר לקידום מעמד האישה - אומיימה מחאמיד (10.11.11) (להלן - **עניין אלנואר**) והאסמכתאות שם).

10. במקרה שלפניי, השופטת שומרוני-ברנשטיין לא מצאה ממש בבקשת הפסילה של המערערים, ואף הבהירה כי קביעתה בדבר הפרשי השכר לעניין הצעת הפרשה, נעשו אך בהתאם להוראות החוק. בהתאם, לא מצאתי כי קיים

טעם ממשי המצדיק התערבות במסקנה זו.

11. בהתייחס להחלטת בית הדין בהעדר התייצבות המערערים 2-4, ממושכלות היסוד כי השופט היושב בדין ראשי לנהל את ההליך השיפוטי, על-פי הוראות החוק, כראות עיניו. במקרה שלפניי, אין בהחלטה זו, הגם שלווה בפסיקת הוצאות, כדי להצביע על קניית עמדה מצד בית הדין המלמדת על חשש לקיומו של משוא פנים (עניין אלנואר). כמו כן, בנסיבות המקרה, אין די בהחלטה אחת, העומדת בפני עצמה, כדי להצביע על התגבשות עמדה מוקדמת מצד בית הדין. לא זו אף זו, דרך ההשגה על החלטות דיוניות, אינה באמצעות הגשת בקשת פסלות, אלא הגשת ערעור ובקשת רשות ערעור, על-פי סדרי הדין (עפ"ס 11092-05-11 שלום כפר נופש בע"מ - מאור מזרחי (לא פורסם), 19.6.2011).

12. למעלה מהצורך אוסיף, כי הלכה היא שפרוטוקול הדיון משקף את שאירע, ועל הטוען לפסלות הנטל להפריך הנחה זו. לפיכך: **"בהעדר עיגון בפרוטוקול אין לבסס טענת פסלות על ההתבטאויות וההתנהלות" שמייחס המערער לשופטת** (ראו: עפ"ס 408-04-13 ד"ר מיכל דחוח הלוי - מדינת ישראל - משרד מבקר המדינה, 5.5.2013). המערערים אף לא הוכיחו כי בית הדין הביע תמיהתו בהתייחס לצירוף הנתבעים 2-4, כנטען.

13. לסיום, נוכח האמור לעיל, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות אובייקטיביות המעלות חשש ממשי לקיומו של משוא פנים מצד בית הדין האזורי, שימנעו מהשופטת שומרוני-ברנשטיין לדון בתיק. נסיבות המקרה אינן באות בגדר המקרים החריגים בהם תתערב ערכאת הערעור בהחלטתה של השופטת בבקשה לפסילה, הסבורה כי בידיה לנהל את ההליך באובייקטיביות, וללא משוא פנים.

14. **סוף דבר** - הערעור נדחה. משלא הוגשה תגובת המשיבה, לא ניתן צו להוצאות.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ו
(23 מאי 2016), בהעדר
הצדדים וישלח אליהם.
הנשיא יגאל פליטמן